The Hon. Thanh Hai Ngo **SENATE** **SÉNAT** L'hon Thanh Hai Ngo

CANADA

Thơ Chúc Tết của Thượng Nghị Sĩ Ngô Thanh Hải
Gởi Đồng Bào Trong Nước

Kính thưa bà con, cô bác, anh chị em,

Nhân dịp Tết Nguyên Đán năm Giáp Ngọ 2014, đại diện cho Ủy Ban Nhân Quyền và Sắc Tộc của Thượng Nghị Viện Canada và cộng đồng người Việt mà tôi đại diện, tôi xin thân ái gởi đến toàn thể đồng bào một năm mới an khang, hạnh phúc và may mắn.

Dù cầu mong cho đồng bào được an khang, nhưng tôi vẫn biết an khang thế nào được khi người tu hành không được quyền tự do tín ngưỡng. Tín đồ các tôn giáo vẫn liên tục bị áp chế, tài sản của các tôn giáo vẫn bị nhà cầm quyền Việt Nam chiếm đoạt, tín đồ bị ngăn cản, đánh đập khi tổ chức, tham dự đản sanh các Đấng Giáo Chủ của họ.

Hạnh phúc nào đến được với những gia đình mà những người con gái phải chấp nhận lấy chồng ở nơi nào mình không hề biết để cứu gia đình trong cơn quẫn bách. Cả nước hiện có khoảng 600 ngàn phụ nữ lấy chồng ở Đài loan, Hàn Quốc, Trung Quốc (theo Tin Tức Pháp Luật do Ngọc Hà và Nguyễn Xoài) mà trong những ngày Tết thiêng liêng không về được để xum họp với cha mẹ già cùng bầy em thơ đang mỏi mắt mong chờ.

Dù không ở quê nhà, tôi cũng hình dung ra được các bà mẹ quê trong những ngày giáp Tết đang đứng tựa cửa chờ con từng giờ, mong những đứa con lấy chồng xa xứ kia về xum vầy trong ba ngày Tết. Nhưng những đứa con thương yêu vẫn biền biệt phương trời nào, không biết ấm lạnh ra sao. Những bà mẹ không ngăn được những giọt nước mắt nhớ con trong những ngày Tết cổ truyền của dân tộc. Ai làm ra thảm cảnh nầy?

Những người Cha Việt Nam, người gánh vác cuộc sống gia đình, giờ nầy đành bó tay nhìn đứa con gái thương yêu của mình rời bàn tay bảo bọc của mình lên đường về nơi vô định để cứu gia đình thay mình. Không nỗi đau nào lớn hơn nỗi đau nầy của người cha Việt Nam. Ai làm ra thảm cảnh nầy?

Hạnh phúc nào đến với người dân oan mà trong ba ngày Tết vẫn lang thang trên công viên, trước cổng dinh thự nguy nga, lộng lẫy của tham quan, cường quyền để đòi lại nhà đất bị chúng cướp. Nhà đâu để rước ông bà về chiều ngày Ba Mươi Tết? Đất đâu, ruộng vườn đâu để sinh sống, thì làm sao có mùa xuân? Ai ăn cướp tài sản, ruộng vườn của người nông dân hiền hoà, cuộc sống chỉ bám vào đất?

Hạnh phúc thế nào khi những bà mẹ có con đang trong nhà tù vì tranh đấu cho quyền công dân, quyền làm người, tranh đấu chống bọn bành trướng Trung Cộng đang từng bước lấn chiếm quê hương mà tiền nhân đã đổ xương máu gìn giữ bao đời. Con cái đang trong vòng lao tù thì cha mẹ nào thấy được mùa xuân!

May mắn gì khi cả xứ Huế trong những ngày Tết là ngày tang chung cho hầu hết gia đình nạn nhân của Tết Mậu Thân mà người cộng sản vung tay giết gần 6000 người dân vô tội. Ngày Tết là ngày Giỗ Tập Thể cho những người con xứ Huế. May gì khi nỗi thảm sát kinh hoàng còn in hằng trong tâm can của những thân nhân còn sống?

Dân Miền Bắc cũng chung niềm đau, khi ngày 25 tháng Chạp họ không còn biết đâu là mồ của cha, chồng, con để đi tảo mộ, thắp nén hương cho người quá cố. Xương cốt của cha tôi đâu? Xương cốt của chồng tôi đâu? Xương cốt con tôi đâu? Đang rải khắp Trường Sơn hay bên góc núi, ven đường, bên những vạc ruộng hoang tàn miền Trung, hay trên những cánh đồng còi ngập nước Nam bộ? Ai biết nỗi đau nầy của họ trong những ngày Tết?

Đảng đang tận hưởng sang giàu trên nỗi đau, những mất mát không gì có thể đền bù được của cha mẹ, vợ/chồng, con nạn nhân đã gục chết để làm ra giàu sang cho họ hưởng và họ không buồn đoái hoài tới bà Mẹ Liệt Sĩ đang đói rách đâu đó ở xó hẻm, ven đồng hoặc trong những căn nhà tồi tàn ngồi nhìn mảnh bằng Liệt Sĩ với vô vàn đau thương, hối tiếc.

Hỡi bà Mẹ Việt Nam, hỡi người hiền phụ Việt Nam, tôi có cùng nỗi đau của quí bà mà trong những ngày Xuân phải tay xách, nách mang vào nhà tù để nuôi đứa con thân yêu, nuôi người chồng trụ cột của gia đình mình trong tù vào những ngày Tết chỉ vì họ dám tranh đấu cho quê hương, cho dân tộc nầy.

Hỡi người Cha Việt Nam, tôi thấu hiểu nỗi đau xót trước sự bất lực của quí vị, khi ngăn giọt lệ tiễn đưa con mình về quê chồng mà nơi nào quí vị không hề biết. Tôi là cha của các con gái tôi, tôi là người Việt Nam, tôi thấu hiểu nỗi đau nầy.

Hỡi người dân xứ Huế thân yêu, tôi biết những giọt nước mắt rơi âm thầm trong những ngày Tết để đau xót cho cái chết tức tưởi, oan khiêng của thân nhân mình mà nơi suối vàng họ vẫn còn réo gọi thân nhân giải oan cho họ.

Mùa xuân chan hoà nước mắt, nỗi đau của đồng bào nhưng là thời gian đem lại niềm vui, hoan lạc tràn trề, bất tận cho những cán bộ, đảng viên cộng sản đang ngự trị trên quê nhà. Mùa xuân là dịp họ tung bạc tỉ ra để ăn nhậu, đãi đằng, đĩ điếm trong nỗi đau của những bà mẹ xa con, vợ xa chồng, người cha đau đớn nhìn con bán thân về xứ lạ quê người.

Trong lá thư nầy tôi cũng xin chúc đồng bào hải ngoại một năm mới được an khang, thịnh vượng để góp phần vào cuộc tranh đấu cho đồng bào ruột thịt nơi quê nhà.

Cùng nỗi đau của đồng bào ba miền Nam, Trung, Bắc, tôi sẽ dùng mùa xuân năm nay để đi gặp đồng bào hải ngoại để nói lên những thống khổ của bà con nơi quê nhà, để kêu gọi họ tích cực hơn nữa trong việc tranh đấu đòi lại tự do, dân chủ, nhân quyền cho đồng bào.

Trân trọng kính chào đồng bào.

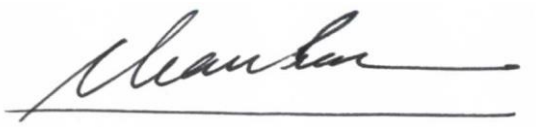

Thượng Nghị Sĩ Ngô Thanh Hải